

Pápež Leva XIV – Nebojte sa! Prijmite pozvanie Cirkvi a Krista Pána

V Nedeľu Dobrého pastiera, ktorá je zároveň Svetovým dňom modlitieb za povolania, sa nový pápež Lev XIV. prvýkrát prihovoral pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná. Vo svojom posolstve vyjadril radosť z toho, že jeho prvá nedeľa v úrade patrí Kristovi – pravému pastierovi – a vyzval na modlitbu za kňazské a rehoľné povolania, ktoré Cirkev dnes naliehavo potrebuje.

Drahí bratia a sestry, požehnanú nedeľu!

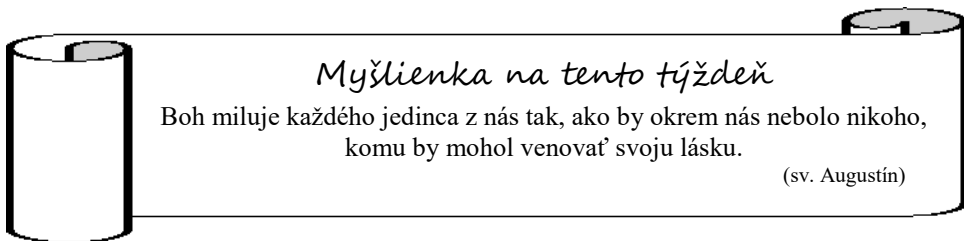
Považujem za Boží dar, že prvá nedeľa mojej služby biskupa Ríma pripadla na Nedeľu Dobrého pastiera, Štvrtú veľkonočnú nedeľu. V tento deň sa pri svätej omši vždy číta desiata kapitola Jánovho evanjelia, v ktorej sa Ježiš predstavuje ako pravý pastier, ktorý pozná a miluje svoje ovce a kladie za nich svoj život.

V túto nedeľu si už šesťdesiatdva rokov pripomíname Svetový deň modlitieb za povolania. A dnes Rím zároveň hostí Jubileum duchovných hudieb a ľudových vystúpení. Srdečne pozdravujem všetkých týchto pútnikov a ďakujem im, že svojou hudbou a vystúpeniami obohacujú túto slávnosť – slávnosť Krista Dobrého pastiera. Áno, on vedie Cirkev svojím Svätým Duchom.

Ježiš v evanjeliu hovorí, že pozná svoje ovce, a že ony počúvajú jeho hlas a nasledujú ho. Skutočne, ako učí pápež svätý Gregor Veľký, ľudia „odpovedajú láskou tomu, kto ich miluje“.

Dnes teda, bratia a sestry, mám radosť, že sa môžem spolu s vami a s celým Božím ľudom modliť za povolania, najmä za povolania ku kňazstvu a zasvätenému životu. Cirkev ich veľmi potrebuje! Je dôležité, aby mladí muži a ženy nachádzali v našich spoločenstvách prijatie, vypočutie, povzbudenie na ceste rozlišovania povolania a aby sa mohli oprieť o dôveryhodné vzory veľkodušného darovania sa Bohu a bratom a sestrám.

Prijmime pozvanie, ktoré nám zanechal pápež František vo svojom posolstve k dnešnému dňu: pozvanie prijímať mladých a sprevádzať ich. A prosíme nebeského Otca, aby sme si navzájom – každý podľa svojho stavu – boli pastiermi „podľa jeho srdca“, schopnými pomáhať si kráčať v láske a pravde. A mladým hovorím: „Nebojte sa! Prijmite pozvanie Cirkvi a Krista Pána!“ Nech nás na ceste nasledovania Ježiša vždy sprevádza

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

18. máj 2025

*Milosrdný otec. Bol stratený a našiel sa
Katechéza Svätého Otca Františka*

Drahí bratia a sestry, po tom, čo sme uvažovali o Ježišových stretnutiach s niektorými postavami evanjelia, by som sa chcel od tejto katechézy zastaviť pri niektorých podobenstvách. Ako vieme, sú to rozprávania, ktoré vychádzajú z obrazov a situácií každodenného života. Preto sa dotýkajú aj nášho života. Vedú nás k zamysleniu. A žiadajú nás, aby sme si uvedomili naše postoje: kde sa nachádzam v tomto rozprávaní?

Začnime najznámejším podobenstvom, tým, ktoré si azda všetci pamätáme už z detstva: je to podobenstvo o otcovi a dvoch synoch. V ňom nachádzame srdce Ježišovho evanjelia, teda Božie milosrdenstvo.

Evanjelista Lukáš hovorí, že Ježiš rozpráva toto podobenstvo farizejom a zákonníkom, ktorí reptali, že jedáva s hriešnikmi. Preto možno povedať, že ide o podobenstvo adresované tým, ktorí sa stratili, ale nevedia o tom a posudzujú druhých.

Evanjelium nám chce odovzdať posolstvo nádeje, pretože nám hovorí, že nech sme sa stratili kdekoľvek a akokoľvek, Boh nás vždy prichádza hľadať! Možno sme sa stratili ako ovca, ktorá zišla z chodníka, aby našla čerstvú potravu, alebo zostala vzadu od únavy. Alebo sme sa stratili ako drachma, ktorá spadla na zem a už ju nemožno nájsť, alebo ju niekto niekam položil a nepamätá si kam. Alebo sme sa stratili ako títo dvaja synovia: mladší preto, že ho unavoval vzťah, ktorý pociťoval ako príliš náročný; ale aj starší sa stratil, lebo nestačí zostať doma, ak je v srdci pýcha a nevraživosť.

Láska je vždy záväzok, vždy je tu niečo, čo musíme obetovať, aby sme vyšli v ústrety druhému. No mladší syn z podobenstva myslí len na seba, ako sa to stáva v niektorých fázach detstva a dospievania. V skutočnosti však okolo seba vidíme aj veľa dospelých, ktorí sú takíto: nedokážu udržať vzťah, pretože sú sebeckí. Žijú v ilúzii, že nachádzajú samých seba, no v skutočnosti sa strácajú, pretože iba vtedy naozaj žijeme, keď žijeme pre niekoho.

Tento mladší syn, ako my všetci, túži po láske, chce byť milovaný. Ale láska je vzácný dar, treba s ňou zaobchádzať opatrne. On ju však premrhá, všetko minie a stratí sebaúctu. Uvedomí si to v čase hladu, keď sa oňho nikto nezaujíma. Riziko je v tom, že v takých chvíľach začneme žobrať o lásku a pripútame sa k prvému „pánovi“, ktorého stretneme. Z týchto skúseností v nás vzniká skreslené presvedčenie, že vzťah môžeme žiť iba ako sluhovia, akoby sme museli odčiniť nejakú vinu, alebo akoby skutočná láska ani neexistovala. Mladší syn si skutočne myslí, keď padne na dno, že sa vráti do domu otca, aby si zo zeme pozbieral aspoň nejaké omrvinky nehy.

Len ten, kto nás skutočne miluje, nás môže oslobodiť od tohto falošného obrazu lásky. A práve toto zažívame vo vzťahu s Bohom. Veľký maliar Rembrandt znázornil návrat már-

Program sv. omši
19. – 25. máj 2025

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Pondelok po 5. veľkonočnej nedeli		18.30 + Jozef, Michal Čabala
Utorok Utorok po 5. veľkonočnej nedeli	18.30 + Mária Čormová	
Streda Streda po 5. veľkonočnej nedeli		18.30 Za ZBP Alžbeta Lukačová
Štvrtok Štvrtok po 5. veľkonočnej nedeli	18.30 + Michal, Štefan, Július	
Piatok Piatok po 5. veľkonočnej nedeli	18.30 + Vincent Hudák	
Sobota Sobota po 5. veľkonočnej nedeli	9.00 + Martin Kridla - 1. výročie	
Nedeľa 6. Veľkonočná nedeľa	10.30 Za farnosť	9.00 Za ZBP Ľudmila, Katarína, Matej

Udavské - Oprava zvonov

Minimálne dva týždne bude trvať oprava zvonov v našom kostole. Opravuje ich zvonárska dielňa Ivák z Liptovských Sliačov, jediná certifikovaná zvonárska dielňa na Slovensku. Na všetkých štyroch zvonoch sa musia vymeniť srdcia, zároveň je potrebné vymeniť aj nevyhovujúce vešiaky (zavesenie zvonov) za nové z dubového dreva (vešiak na veľkom zvone je prasknutý). Na všetkých zvonoch sa vymení aj nevyhovujúci elektrický pohon zvonov za nový s lineárnym motorom. Na tento pohon by sa mal napojiť aj najmenší zvon. Pohon pomocou lineárneho motora nemá žiadne fyzické spojenie so zvonom (krútiaci moment je prenášaný na vešiak zvonu cez vzduchovú medzeru cca 5 mm). Tento pohon sa maximálne približuje k ručnému ťahaniu zvonu - jeho chod je kľudný a bez vibrácií. Ďalšou výhodou lineárneho motora je, že po vypnutí zvonu sa lineárny motor zmení na brzdu. Jemne zvon zastaví a zvon nezvoní dlho na jednu stranu.

Ohlášky

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Adrián Židzik**, bývajúci: Veľopolie a **Lenka Vanacká**, bývajúca: Spišské Vlachy.

Kto by vedel o nejakej cirkevno-právnej prekážke pre ktorú by ohlásení snúbenci nemohli platne uzavrieť sviatostné manželstvo, nech to oznámi na farskom úrade.

Služba lektorov (19. – 25. máj)

Udavské

Utorok - Katarína Korpašová

Štvrtok - Ľubica Futejová

Piatok - Bernard Behún

Sobota - Mária Feríková

Nedeľa - Gabriela Cmariková a Monika Stebilová

Veľopolie

Pondelok - Jana Tarbajová

Streda - Daniela Trešňáková

Nedeľa - Ingrid Ciprová a Lucia Hlubíková

Stretnutie birmovancov

Stretnutie birmovancov v tomto týždni: Udavské vo štvrtok a Veľopolie v stredu.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Daniel Gajdoš a Iveta Gajdošová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Harvanová č. 68 a rodina Sklenčarová č. 72.

notratného syna v slávnom obraze úžasným spôsobom. Zaujali ma najmä dva detaily: hlava mladíka je oholená ako hlava kajúcnika, ale pripomína aj hlavu dieťaťa, pretože tento syn sa znovu rodí. A potom ruky otca: jedna mužská, druhá ženská – aby opísal silu a nehu v objatí odpustenia.

Ale je to starší syn, ktorý predstavuje tých, pre ktorých je toto podobenstvo určené: je to syn, ktorý je stále doma s otcom, a predsa mu bol vzdialený – vzdialený srdcom. Tento syn možno aj on túžil odísť, ale zo strachu alebo zo zmyslu pre povinnosť zostal v tom vzťahu. Keď sa však človek prispôsobí proti svojej vôli, začne v sebe dusiť hnev, ktorý skôr či neskôr vybuchne. Paradoxne práve starší syn nakoniec riskuje, že zostane vonku, lebo sa nedokáže tešiť z radosti otca.

Aj k nemu otec vychádza. Nevyčíta mu, ani mu nepripomína povinnosť. Chce len, aby pocítil jeho lásku. Pozýva ho dnu a necháva otvorené dvere. Tie dvere zostávajú otvorené aj pre nás. A to je dôvod našej nádeje: môžeme dúfať, pretože vieme, že Otec nás čaká, vidí nás zďaleka a vždy necháva dvere otvorené.

Drahi bratia a sestry, zamyslime sa nad tým, kde sa v tomto nádhernom rozprávani nachádzame my. A prosíme nebeského Otca o milosť, aby sme aj my dokázali nájsť cestu späť domov.

